

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- บุศรี วงศ์รัตนะ. (2537). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการศึกษาวิจัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง กรวรรณสุด. (2535). สถิติเพื่อการศึกษาวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มูลนิธิคณะลูกเสือแห่งชาติ. (2533 ก). กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี สามัญรุ่นใหญ่ เครื่องหมายลูกเสือโลก: สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- มูลนิธิคณะลูกเสือแห่งชาติ. (2533 ข). กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี สามัญรุ่นใหญ่ เครื่องหมายลูกเสือวันพิเศษ: สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

- Alicke, M. D. (1985). Global self-evaluation as determined by the desirability and controllability of trait adjectives. Journal of Personality and Social Psychology, 49, 1621-1630.
- Alicke, M. D., Klotz, M. L., Breitenbecher, D. L., Yurak, T. J., & Vredenburg, D. S. (1995). Personal contract, individuation, and the better-than-average-effect. Journal of Personality and Social Psychology, 68, 804-825.
- Alloy, L. B., & Ahrens, A. H. (1987). Depression and pessimism for the future: Biased use of statistically relevant information in predictions for self versus others. Journal of Personality and Social Psychology, 52, 366-378.
- Anderson, C. A., Horowitz, L. M., & French, R. D. (1983). Attributional style of lonely and depressed people. Journal of Personality and Social Psychology, 45, 127-136.
- Arkin, R. M., Appelman, A. J., & Burger, J. M. (1980). Social anxiety, self-presentation, and the self-serving bias. Journal of Personality and Social Psychology, 38, 23-35.
- Baron, R. A., & Byrne, D. (1997). Social psychology. Needham Heights, MA: Allyn and Bacon.
- Baumeister, R. F., & Jones, E. E. (1978). When self-perception is constrained by the target's knowledge: Consistency and compensation. Journal of Personality and Social Psychology, 36, 608-618.
- Baumgardner, A. H., Heppner, P. P., & Arkin, R. M. (1986). Role of causal attribution in personal problem solving. Journal of Personality and Social Psychology, 50, 636-643.
- Baumgardner, A. H., Kaufman, C. M., & Levy, P. E. (1989). Regulating affect interpersonally: When low esteem leads to greater enhancement. Journal of Personality and Social Psychology, 56, 907-921.
- Belbin, R. W. (1996). Team roles at work. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Blaine, B., & Crocker, J. (1993). Self-esteem and self-serving biases in reactions to positive and negative events: An integrative review. In R. F. Baumeister (Ed.), Self-esteem: The puzzle of low self-regard (pp. 55-81). New York: Plenum Press.

- Bottger, P. C. (1984). Expertise and air time as bases of actual and perceived influence in problem-solving groups. Journal of Applied Psychology, 69, 214-221.
- Bradley, G. W. (1978). Self-serving biases in the attribution process: A reexamination of the fact or fiction question. Journal of Personality and Social Psychology, 36, 56-71.
- Brown, J. D. (1993). Motivational conflict and the self: The double-blind of low self-esteem. In R. F. Baumeister (Ed.), Self-esteem: The puzzle of low self-regard (pp.117-127). New York: Plenum Press.
- Caine, B.T., & Schlenker, B. R. (1980). Role position and group performances as determinants of egotistical perceptions in cooperative groups. Journal of Personality 101, 149-156.
- Campell, J. D. (1986). Similarity and uniqueness: The effects of attribute type, relevance, and individual differences in self-esteem and depression. Journal of Personality and Social Psychology, 50, 281-294.
- Colvin, C. R., Block, J., & Funder, D.C. (1995). Overly positive self-evaluations and personality: Negative implications for mental health. Journal of Personality and Social Psychology, 68, 1152-1162.
- Coopersmith, S. (1981). The antecedents of self-esteem. Palo Alto, CA: Consulting Psychologist Press.
- Crocker, J., Thompson, L. L., McGraw, K. M., & Ingerman, C. (1987). Downward comparison, prejudice and evaluations of others: Effects of self-esteem and threat. Journal of Personality and Social Psychology, 52, 907-916.
- Dunning, D., Leuenberger, A., & Sherman, D. A. (1995). A new look at motivated inference: Are self-serving theories of success a product of motivational forces? Journal of Personality and Social Psychology, 69, 58-68.
- Dunning, D., Meyerowitz, J. A., & Holzberg, A. D. (1989). Ambiguity and self-evaluation: The role of idiosyncratic trait definitions in self-serving assessments of ability. Journal of Personality and Social Psychology, 57, 1082-1090.
- Dutton, K. A., & Brown, J. D. (1997). Global self-esteem and specific self-views as determinants of people's reactions to success and failure. Journal of Personality and Social Psychology, 73, 139-148.
- Fargas, J. P. (1985). Interpersonal behavior: The psychology of social interaction. New York: Pergamon Press.

- Fitch, G. (1970). Effects of self-esteem, perceived performance, and choice on causal attributions. Journal of Personality and Social Psychology, 16, 311-315.
- Forsyth, D. R., Berger, R. E., & Mitchell, T. (1981). The effects of self-serving vs other serving claims of responsibility on attraction and attribution in groups. Social Psychology Quarterly, 44, 59-64.
- Gollwitzer, P. W., Earle, W. B., & Stephan, W. G. (1982). Affect as a determinant of egotism: Residual excitation and performance attributions. Journal of Personality and Social Psychology, 43, 702-709.
- Gordon, R. A., Holley, P. W., & Shaffer, C. L. (1989). Effect of transient mood state on the self-serving bias. Journal of Social Psychology, 130, 565-567.
- Harvey, J. H. (1976). Attribution of freedom. In J. H. Harvey, W. J. Ickes & R. F. Kidd (Eds.), New directions in attribution research (Vol. 1, pp. 73-96). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Ingle, S. (1982). Quality circles master guide: Increasing productivity with people power. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Josephs, R. A., Markus, H. R., & Tafarodi, R. W. (1992). Gender and self-esteem. Journal of Personality and Social Psychology, 63, 391-402.
- Kameda, T., Ohtsubu, Y., & Takezawa, M. (1997). Centrality in sociocognitive networks and social influence: An illustration in a group decision-making context. Journal of Personality and Social Psychology, 73, 296-309.
- Kuiper, N. A. (1978). Depression and causal attributions for success and failure. Journal of Personality and Social Psychology, 36, 236-246.
- Leary, M. R., & Forsyth, D. R. (1987). Attributions of responsibility of collective endeavors. In C. Hendrick (Ed.), Group process (pp. 167-188). Newbury Park, CA: Sage Publication.
- Levine, J. M., & Russo, E. M. (1987). Majority and minority influence. In C. Hendrick (Ed.), Group process (pp. 13-54). Newbury Park, CA: Sage Publication.
- Lewinsohn, P. M., Mischell, W., Chaplin, W., & Barton, R. (1980). Social competence and depression: The role of illusory self-perception. Journal of Abnormal Psychology, 89, 203-212.
- Luginbuhl, J. E. R., Crowe, D. H., & Hahan, J. P. (1975). Causal attributions for success and failure. Journal of Personality and Social Psychology, 31, 86-93.

- Marsh, H. W. (1986). Global self-esteem: Its relation to specific facets of self-concept and their importance. Journal of Personality and Social Psychology, 51, 1224-1236.
- McFarlin, D. B., & Blascovich, J. (1981). Effects of self-esteem and performance feedback and future affective preferences and cognitive expectations. Journal of Personality and Social Psychology, 40, 521-531.
- Miller, D. T., & Ross, M. (1975). Self-serving biases in the attribution of causality: Fact or fiction? Psychological Bulletin, 82, 213-225.
- Miller, D. T., & Schlenker, B. R. (1985). Egotism in group members: Public and private attributions of responsibility for group performance. Social Psychology Quarterly, 48, 85-99.
- Myers, D. G. (1996). Social psychology (5th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Nelson, R. E., & Craighead, E. (1977). Selective recall of positive and negative feedback, self-control behaviors and depression. Journal of Abnormal Psychology, 86, 379-388.
- Nezlek, J. B., Kowalski, R. M., Leary, M. R., Blevins, T., & Holgate, S. (1997). Personality moderators of reactions to interpersonal rejection: Depression and trait self-esteem. Personality and Social Psychology Bulletin, 23, 1235-1244.
- Norem, J. K., & Cantor, N. (1986). Defensive pessimism: Harnessing anxiety as motivation. Journal of Personality and Social Psychology, 51, 1208-1217.
- Northeraft, G. B., & Neale, M. A. (1990). Organizational behavior: A management challenge. Orlando, FL: Dryden Press.
- Paulhus, D. L., & Morgan, K. L. (1997). Perceptions of intelligence in leaderless groups: The dynamic effects of shyness and acquaintance. Journal of Personality and Social Psychology, 72, 581-591.
- Pope, A. W., Mchale, S. M., & Craighead, W. E. (1988). Self-esteem enhancement with children and adolescents. Needham Heights, MA: Allyn and Bacon.
- Rosenberg, M. (1979). Conceiving the self. New York: Basic Book.
- Rosenfeld, P. (1989). The self-esteem and impression management explanations for self-serving biases. Journal of Social Psychology, 130, 495-500.
- Ross, M., & Sicoly, F. (1979). Egocentric biases in availability and attribution. Journal of Personality and Social Psychology, 37, 322-336.

- Schlenker, B. R. (1975). Self-presentation: Managing the impression of consistency when reality interferes with self-enhancement. Journal of Personality and Social Psychology, *32*, 1030-1037.
- Schlenker, B. R., Socaci, S., & McCarthy, B. (1976). Self esteem and group performance as determinants of egocentric perception in cooperative groups. Human Relations, *29*, 1163-1176.
- Schlenker, B. R. & Weigold, M. F. (1992). Interpersonal processes involving impression regulation and management. Annual Review of Psychology, *43*, 133-168.
- Schlenker, B. R., Weigold, M. F., & Hallam, J. R. (1990). Self-serving attributions in social context: Effects of self-esteem and social pressure. Journal of Personality and Social Psychology, *58*, 855-863.
- Schultz, B. G. (1996). Communicating in the small group: Theory and practice. New York: Harper Collins.
- Shackleton, V. (1995). Business leadership. London: Routledge.
- Shrauger, J. S. (1972). Self-esteem and reactions to being observed by others. Journal of Personality and Social Psychology, *23*, 192-200.
- Shrauger, J. S. (1975). Responses to evaluation as a function of initial self-perceptions. Psychological Bulletin, *82*, 581-596.
- Stein, R. T., & Heller, T. (1979). An empirical analysis of the correlations between leadership status and participation rates reported in the literature. Journal of Personality and Social Psychology, *37*, 1993-2002.
- Swann, W. B., Jr., Griffin, J., Predmore, S., & Gaines, B. (1987). The cognitive-affective crossfire: When self-consistency confronts self-enhancement. Journal of Personality and Social Psychology, *52*, 881-889.
- Tabachnik, N., Crocker, J., & Alloy, L. B. (1983). Depression, social comparison and the false-consensus effect. Journal of Personality and Social Psychology, *45*, 688-699.
- Taylor, S. E., & Brown, J. D. (1988). Illusion and well-being: A social Psychological perspective on mental health. Psychological Bulletin, *103*, 193-210.
- Tetlock, P. E. (1981). The influence of self-presentation goals on attributional reports. Social Psychology Quarterly, *44*, 300-311.

- Thompson, E. A. (1990). Work context, role autonomy and attributions of responsibility. Doctoral dissertation, University of Washington.
- Tindale, R. S., Smith, C. M., Thomas, L. S., Filkins, J., & Sheffey, S. (1996). Shared representations and asymmetric social influence processes in small group. In E. Witte & J. H. Davis (Eds.), Understanding group behavior: Consensual action by small groups (Vol. 1, pp. 81-103). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Urban, M. S., & Witt, L. A. (1989). Self-serving bias in group member attributions of success and failure. The Journal of Social Psychology, *130*, 417-418.
- Willis, T. A. (1981). Downward comparison principles in social psychology. Psychological Bulletin, *90*, 245-271.
- Weary, G. (1981). The role of cognitive, affective and social factors in attributional biases. In J. H. Harvey (Ed.), Cognition, social behavior and the environment (pp. 213-225). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Weinstein, N. D. (1980). Unrealistic optimism about future life events. Journal of Personality and Social Psychology, *39*, 806-820.
- Wood, J. V., Giordano-Beech, M., Taylor, K. L., Michela, J. L., & Gaus, V. (1994). Strategies of social comparison among people with low self-esteem: Self protection and self-enhancement. Journal of Personality and Social Psychology, *67*, 713-731.
- Woolfolk, R. L., Novalany, J., Gara, M. A., Allen, L. A., & Polino, M. (1995). Self-complexity, self-evaluation, and depression: An examination of form and content within the self-schema. Journal of Personality and Social Psychology, *68*, 1108-1120.
- Wortman, C. B., Costanzo, P. R., & Witt, T. R. (1973). Effect of anticipated performance on the attribution of causality to self and others. Journal of Personality and Social Psychology, *27*, 372-381.
- Zander, A. (1982). Making groups effective. San Francisco: Jossey-Bass.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความรู้สึกทั่วไป

สวัสดีค่ะ

ดิฉันเป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดทำแบบสอบถามชุดนี้ขึ้นเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษา จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามชุดนี้ด้วยค่ะ

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

ชุลีกร ชิติรัตน์ศรี

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามความรู้สึกทั่วไปของท่าน คำตอบที่ท่านตอบนั้น **ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด** ฉะนั้นกรุณาตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของตัวเองมากที่สุดและโปรดตอบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่า **ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และไม่มีการทบทวนใดๆต่อตัวท่านทั้งสิ้น**

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

1. ชื่อ _____ นามสกุล _____
2. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
3. คณะ _____
4. ชั้นปีที่ _____
5. อายุ _____

ตอนที่ 2

ท่านเห็นด้วยกับข้อความเหล่านี้เพียงใด โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ข้าพเจ้าสังเกตว่าความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองนั้นเปลี่ยนแปลงได้ซ้ำมาก				
2. ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกว่าตนเป็นคนที่ไม่ประนีประนอม				
3. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเวลาที่มีคนมาดูข้าพเจ้าทำงาน				
4. โดยรวมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าตนเป็นคนที่ไม่มีความสุขนัก				
5. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเป็นคนที่มีคุณค่า อย่างน้อยที่สุดก็มีคุณค่าเท่ากับคนอื่น ๆ				
6. ถ้าข้าพเจ้าแต่งกายผิดแบบไปในงานเลี้ยง ข้าพเจ้าจะรู้สึกกังวลมาก				
7. เมื่อพิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าค่อนข้างรู้สึกที่ตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ				
8. บางวันข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองในทางที่ดีมาก และบางวันข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองในทางที่ไม่ดีเลย				
9. บางครั้ง ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ามีสิ่งดี ๆ หลายอย่าง				
10. ถ้าข้าพเจ้าไปในงานเลี้ยงที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักกับแขกส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าจะไม่สงสัยว่าคนอื่นจะมองข้าพเจ้าอย่างไร				
11. โดยทั่วไปแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจในตนเอง				
12. ถ้ามีคนบอกข้าพเจ้าว่า "คนอื่นมีความสุขมากกว่าฉัน" สิ่งนี้ไม่เป็นความจริงสำหรับข้าพเจ้า				
13. ข้าพเจ้ามีความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆ ได้ดีเท่าคนอื่น ๆ				
14. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเรื่องสนุกสนานในชีวิตนัก				
15. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง				
16. ข้าพเจ้าเคยพบว่า วันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแบบหนึ่ง และอีกวันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแตกต่างออกไป				
17. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีหลายสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ				
18. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีลักษณะที่ดีอยู่ไม่กี่อย่าง				
19. ข้าพเจ้าอยากมีความรู้สึกนับถือในตนเองมากกว่านี้				
20. มีคนบอกว่า "เวลาที่อยู่กับคนอื่น ฉันมักประหม่าเพราะฉันกังวลว่าเขาจะชอบฉันแค่ไหน" ข้าพเจ้าไม่เคยเกิดความรู้สึกเช่นนี้				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
21. ถ้าข้าพเจ้าต้องออกมาหน้าชั้นและเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันเปิดเทอม ใหม่เพื่อมาฟัง ข้าพเจ้าจะคิดมากกว่าเพื่อนๆจะมองข้าพเจ้าอย่างไร				
22. บางครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองเป็นคนที่ไม่ใช่ประโยชน์				
23. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกประหลาดเวลาที่มีคนมาดูข้าพเจ้าทำงาน				
24. ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง ได้น้อย				
25. ข้าพเจ้าอยากบอกว่าเวลาส่วนใหญ่ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความสุขนัก				
26. ถ้าข้าพเจ้าแต่งกายผิดแบบไปในงานเลี้ยง ข้าพเจ้าจะไม่รู้สึก กังวลนัก				
27. เมื่อพิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าค่อนข้างรู้สึกว่าคุณเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ ล้มเหลว				
28. ความคิดที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองในแต่ละวันมักเป็นไปใน ทำนองเดียวกัน				
29. บางครั้ง ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่มีอะไรดีเลย				
30. ถ้าข้าพเจ้าไปในงานเลี้ยงที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักกับแขกส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าจะสงสัยมากกว่าคนอื่นจะมองข้าพเจ้าอย่างไร				
31. ข้าพเจ้าอยากบอกว่า เวลาส่วนใหญ่ข้าพเจ้าไม่ค่อยขำเริงนัก				
32. ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกมาหน้าชั้นเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันเปิดเทอม ข้าพเจ้าจะไม่รู้สึกประหลาดเท่าไรนัก				
33. วันนี้ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความสุขนัก				
34. ข้าพเจ้าไม่มีความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆได้ดีเท่าคนอื่น ๆ				
35. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าฉันมีหลายสิ่งที่สามารถเปลี่ยนความคิดเห็นที่ข้าพเจ้า มีต่อตนเองในขณะนี้ได้				
36. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีอะไรน่าภูมิใจมากนัก				
37. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีลักษณะที่ดีอยู่หลายอย่าง				
38. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง				
39. ข้าพเจ้ารู้สึกนับถือในตนเองมากพอ				
40. สมมติว่ามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชั้นเรียนและอาจารย์ต้องการให้ ข้าพเจ้าลุกขึ้นแนะนำตัว ข้าพเจ้าไม่ชอบการกระทำเช่นนี้				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
41. ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง ได้มาก				
42. ข้าพเจ้าอยากบอกว่า เวลาส่วนใหญ่ข้าพเจ้ามีความสุขมาก				
43. มีคนบอกว่า "เวลาที่อยู่กับคนอื่น อันมักประหม่าเพราะอินทกวง ว่าเขาจะชอบอันแคไหน" ข้าพเจ้าเคยเกิดความรู้สึกเช่นนี้				
44. ข้าพเจ้าอยากบอกว่า เวลาส่วนใหญ่ข้าพเจ้าทำเรื่องมาก				
45. ถ้าข้าพเจ้าต้องออกมาหน้าชั้นและเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันปิดเทอม ให้เพื่อนๆ ฟัง ข้าพเจ้าจะไม่คิดมากว่าเพื่อนๆ จะมองข้าพเจ้าอย่างไร				
46. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีสิ่งใดหรือแทบไม่มีสิ่งใดเลยที่จะสามารถ เปลี่ยนความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองในขณะนี้ได้				
47. ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกมาหน้าชั้นเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันปิดเทอม ข้าพเจ้าจะประหม่ามาก				
48. วันนี้ข้าพเจ้ามีความสุขมาก				
49. โดยรวมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าตนเป็นคนที่มีความสุขคนหนึ่ง				
50. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเป็นคนที่ไม่มีความค่าเท่ากับคนอื่น ๆ				
51. สมมติว่ามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชั้นเรียนและอาจารย์ต้องการให้ ข้าพเจ้าลุกขึ้นแนะนำตัว ข้าพเจ้าชอบการกระทำเช่นนี้				
52. ข้าพเจ้าสังเกตว่า ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองนั้นเปลี่ยนแปลง ได้เร็วมาก				
53. โดยทั่วไปแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในตนเอง				
54. ถ้ามีคนบอกข้าพเจ้าว่า "คนอื่นมีความสุขมากกว่าฉัน" สิ่งนี้เป็น ความจริงสำหรับข้าพเจ้า				
55. ข้าพเจ้ามีเรื่องสนุกสนานในชีวิตเยอะ				
56. ข้าพเจ้าไม่เคยเลยที่จะพบว่า วันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเอง แบบหนึ่ง และอีกวันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแตกต่างออกไป				

ภาคผนวก ข

ตาราง ก ผลการวิเคราะห์ห้ข้อกระทงรายข้อของมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตร (Corrected Item-total Correlation) และจำแนกกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำด้วยค่าสถิติ t (n=116)

ข้อความ	Corrected Item-total Correlation	ค่าสถิติ t (กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ)
1. ข้าพเจ้าสังเกตว่าความคิดฉันที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองนั้นเปลี่ยนแปลงได้เข้ามา	.4927	5.88***
2. ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกว่าคุณเป็นคนที่ไม่ดี	.5153	5.60***
3. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเวลาที่มีคนมาดูข้าพเจ้าทำงาน	.3737	5.08***
4. โดยรวมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าตนเป็นคนที่ไม่มีความสุขนัก	.3572	3.53***
5. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเป็นคนที่มีคุณค่า อย่างน้อยที่สุดก็มีคุณค่าเท่ากับคนอื่น ๆ	.4574	6.50***
6. ถ้าข้าพเจ้าแต่งกายผิดแบบไปในงานเลี้ยง ข้าพเจ้าจะรู้สึกกังวลมาก	.4398	6.21***
7. เมื่อพิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าค่อนข้างรู้สึกว่าคุณเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ	.4539	8.50***
8. บางวันข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองในทางที่ดีมาก และบางวันข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองในทางที่ไม่ดีเลย	.4021	5.40***
9. บางครั้ง ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ามีสิ่งดี ๆ หลายอย่าง	.4505	4.59***
10. ถ้าข้าพเจ้าไปในงานเลี้ยงที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักกับแขกส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าจะไม่สงสัยว่าคนอื่นจะมองข้าพเจ้าอย่างไร	.4250	6.10***
11. โดยทั่วไปแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจในตนเอง	.5015	7.73***
12. ถ้ามีคนบอกข้าพเจ้าว่า "คนอื่นมีความสุขมากกว่าฉัน" สิ่งนี้ไม่เป็นความจริงสำหรับข้าพเจ้า	.4268	5.51***
13. ข้าพเจ้ามีความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆ ได้ดีเท่าคนอื่น ๆ	.3430	3.20**
14. ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเรื่องสนุกสนานในชีวิตนัก	.4282	3.66***
15. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง	.4885	6.42***
16. ข้าพเจ้าเคยพบว่า วันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแบบหนึ่ง และอีกวันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแตกต่างออกไป	.4719	6.18***
17. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีหลายสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ	.4335	3.35***
18. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีลักษณะที่ดีอยู่ไม่กี่อย่าง	.5049	5.46***
19. ข้าพเจ้าอยากมีความรู้สึกนับถือในตนเองมากกว่านี้	.4755	5.66***
20. มีคนบอกว่า "เวลาที่อยู่กับคนอื่น ฉันมักประหม่าเพราะฉันกังวลว่าเขาจะชอบฉันแค่ไหน" ข้าพเจ้าไม่เคยเกิดความรู้สึกเช่นนี้	.4914	7.55***

ข้อความ	Corrected Item-total Correlation	ค่าสถิติ t (กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ)
21. ถ้าข้าพเจ้าต้องออกมาหน้าชั้นและเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันเปิดเทอมให้เพื่อนฯฟัง ข้าพเจ้าจะคิดมากกว่าเพื่อนฯจะมองข้าพเจ้าอย่างไร	.4557	6.46***
22. บางครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองเป็นคนที่ได้รับประโยชน์	.4836	7.58***
23. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกประหม่าเวลาที่มีคนมาดูข้าพเจ้าทำงาน	.3620	4.46***
24. ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงได้น้อย	.4992	5.61***
25. ข้าพเจ้าอยากบอกว่าคุณส่วนใหญ่ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความสุขนัก	.4169	3.52***
26. ถ้าข้าพเจ้าแต่งกายผิดแบบไปในงานเลี้ยง ข้าพเจ้าจะไม่รู้สึกกังวลนัก	.5023	5.95***
27. เมื่อพิจารณาคุณแล้ว ข้าพเจ้าค่อนข้างรู้สึกว่าคุณเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ	.4389	6.31***
28. ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองในแต่ละวันมักเป็นไปในทางเดียวกัน	.4961	8.02***
29. บางครั้ง ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่มีอะไรดีเลย	.4254	3.09**
30. ถ้าข้าพเจ้าไปในงานเลี้ยงที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักกับแขกส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าจะสงสัยมากกว่าคนอื่นจะมองข้าพเจ้าอย่างไร	.4161	5.76***
31. ข้าพเจ้าอยากบอกว่าคุณส่วนใหญ่ข้าพเจ้าไม่ค่อยน่ารื่นรมย์	.3594	3.43***
32. ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกมาหน้าชั้นเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันเปิดเทอม ข้าพเจ้าจะไม่รู้สึกประหม่าเท่าไรนัก	.3849	4.71***
33. วันนี้ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความสุขนัก	.3168	3.29**
34. ข้าพเจ้าไม่มีความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆได้ดีเท่าคนอื่นฯ	.3494	3.52***
35. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีหลายสิ่งที่สามารถเปลี่ยนความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองในขณะนี้ได้	.4591	7.13***
36. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองไม่มีอะไรน่าภูมิใจมากนัก	.4616	4.00***
37. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองมีลักษณะที่ดีอยู่หลายอย่าง	.4393	5.90***
38. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง	.4894	5.42***
39. ข้าพเจ้ารู้สึกนับถือในตนเองมากพอ	.4663	6.01***
40. สมมติว่ามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชั้นเรียนและอาจารย์ต้องการให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นแนะนำตัว ข้าพเจ้าไม่ชอบการกระทำเช่นนั้น	.4725	7.65***
41. ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงได้มาก	.5300	7.00***
42. ข้าพเจ้าอยากบอกว่าคุณส่วนใหญ่ข้าพเจ้ามีความสุขมาก	.4687	6.50***
43. มีคนบอกว่า "เวลาที่อยู่กับคนอื่น ฉันมักประหม่าเพราะฉันกังวลว่าเขาจะชอบฉันแค่ไหน" ข้าพเจ้าเคยเกิดความรู้สึกเช่นนั้น	.4614	6.12***

ข้อความ	Corrected Item-total Correlation	ค่าสถิติ t (กลุ่มสูง- กลุ่มต่ำ)
44. ข้าพเจ้าอยากบอกว่า เวลาส่วนใหญ่ข้าพเจ้าทำเรื่องมาก	.3453	3.19**
45. ถ้าข้าพเจ้าต้องออกมาหน้าชั้นและเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันปิดเทอมให้เพื่อนๆ ฟัง ข้าพเจ้าจะไม่คิดมากกว่าเพื่อนๆ จะมองข้าพเจ้าอย่างไร	.4449	6.76***
46. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีสิ่งใดหรือแทบไม่มีสิ่งใดเลยที่จะสามารถเปลี่ยนความคิดเห็นที่ ข้าพเจ้ามีต่อตนเองในขณะนี้ได้	.4274	4.18***
47. ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกมาหน้าชั้นเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันปิดเทอม ข้าพเจ้าจะ ประหม่อมามาก	.4237	5.08***
48. วันนี้ข้าพเจ้ามีความสุขมาก	.4210	5.19***
49. โดยรวมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นคนที่มีความสุขคนหนึ่ง	.3278	2.93***
50. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่ไม่มีคุณค่าเท่ากับคนอื่นๆ	.4083	3.44***
51. สมมติว่ามีเชกผู้ใหญ่มายืมชั้นเรียนและอาจารย์ต้องการให้ ข้าพเจ้าลุกขึ้นแนะนำตัว ข้าพเจ้าขอรับการกระทำเช่นนั้น	.4654	6.86***
52. ข้าพเจ้าสังเกตว่า ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองนั้นเปลี่ยนแปลงได้เร็วมาก	.4832	5.46***
53. โดยทั่วไปแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในตนเอง	.4537	4.62***
54. ถ้ามีคนบอกข้าพเจ้าว่า "คนอื่นมีความสุขมากกว่าฉัน" สิ่งนี้เป็นความจริงสำหรับ ข้าพเจ้า	.4467	4.83***
55. ข้าพเจ้ามีเรื่องสนุกสนานในชีวิตเยอะ	.3562	3.42***
56. ข้าพเจ้าไม่เคยเลยที่จะพบว่า วันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแบบหนึ่ง และอีก วันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแตกต่างออกไป	.4281	6.75***

*** p<.001 ** p<.01

ค่า t ที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่คำนวณโดยแยกความแปรปรวน (Separate Variance)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความรู้สึกทั่วไป

สวัสดีค่ะ

ดิฉันเป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดทำแบบสอบถามชุดนี้ขึ้นเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษา จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามชุดนี้ด้วยค่ะ

ขอขอบคุณในความร่วมมือนะขอทุกท่าน
จุลิกกร ชิติรัตนทรัพย์

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามความรู้สึกทั่วไปของท่าน คำตอบที่ท่านตอบนั้น **ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด** ฉะนั้นกรุณาตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุดและโปรดตอบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่า **ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่านทั้งสิ้น**

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

1. ชื่อ _____ นามสกุล _____
2. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
3. คณะ _____
4. ชั้นปีที่ _____
5. อายุ _____

ตอนที่ 2

ท่านเห็นด้วยกับข้อความเหล่านี้เพียงใด โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเวลาที่มีคนมาดูข้าพเจ้าทำงาน				
2. โดยรวมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าตนเป็นคนที่มีความสุขคนหนึ่ง				
3. ถ้าข้าพเจ้าแต่งกายผิดแบบไปในงานเลี้ยงข้าพเจ้าจะรู้สึกกังวลมาก				
4. บางวันข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองในทางที่ดีมาก และบางวัน ข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองในทางที่ไม่ดีเลย				
5. ข้าพเจ้ามีความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆ ได้ดีเท่าคนอื่น ๆ				
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า มีหลายสิ่งที่สามารถเปลี่ยนความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามี ต่อตนเองในขณะนี้ได้				
7. ข้าพเจ้าอยากมีความรู้สึกนับถือในตนเองมากกว่านี้				
8. สมมติว่ามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชั้นเรียนและอาจารย์ต้องการให้ ข้าพเจ้าลุกขึ้นแนะนำตัว ข้าพเจ้าไม่ชอบการกระทำแบบนี้				
9. ข้าพเจ้าสังเกตว่าความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองนั้นเปลี่ยนแปลง ได้มาก				
10. บางครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่ไร้ประโยชน์				
11. เมื่อพิจารณาดูแล้ว ข้าพเจ้าค่อนข้างรู้สึกว่าตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ				
12. บางครั้ง ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่มีอะไรดีเลย				
13. ถ้าข้าพเจ้าไปในงานเลี้ยงที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักกับแขกส่วนใหญ่ ข้าพเจ้า จะสงสัยว่าคนอื่นจะมองข้าพเจ้าอย่างไร				
14. โดยทั่วไป ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในตนเอง				
15. ถ้ามีคนบอกข้าพเจ้าว่า "คนอื่นมีความสุขมากกว่าฉัน" สิ่งนี้เป็น ความจริงสำหรับข้าพเจ้า				
16. ข้าพเจ้ามีเรื่องสนุกสนานในชีวิตเยอะ				
17. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีอะไรน่าภูมิใจมากนัก				
18. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าตนเองมีลักษณะที่ดีอยู่หลายอย่าง				
19. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง				
20. ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงได้ น้อย				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
21. ข้าพเจ้ายากบอกว่าคุณเวลาส่วนใหญ่ข้าพเจ้ามีความสุขมาก				
22. มีคนบอกว่าคุณ "เวลาที่อยู่กับคนอื่นฉันมักประหม่า เพราะฉันกังวลว่าเราจะชอบฉันแค่ไหน" ข้าพเจ้าเคยเกิดความรู้สึกเช่นนี้				
23. ข้าพเจ้ายากบอกว่าคุณเวลาส่วนใหญ่ข้าพเจ้ารำเริงมาก				
24. ข้าพเจ้าเคยพบว่า วันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแบบหนึ่ง และอีกวันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแตกต่างออกไป				
25. ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกมาหน้าชั้นเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันเปิดเทอม ข้าพเจ้าจะประหม่ามาก				
26. วันนี้ข้าพเจ้ามีความสุขมาก				
27. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเป็นคนที่มีคุณค่า อย่างน้อยที่สุดก็มีคุณค่าเท่ากับคนอื่น ๆ				
28. ถ้าข้าพเจ้าออกมาหน้าชั้นและเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันเปิดเทอมให้เพื่อน ๆ ฟัง ข้าพเจ้าจะคิดมากว่าเพื่อน ๆ จะมองข้าพเจ้าอย่างไร				
29. ถ้ามีคนบอกข้าพเจ้าว่า "คนอื่นมีความสุขมากกว่าฉัน" สิ่งนี้ไม่เป็นความจริงสำหรับข้าพเจ้า				
30. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีหลายสิ่งที่น่าสนใจ				
31. ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองมีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงได้มาก				
32. โดยรวมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นคนที่มีความสุขมาก				
33. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง				
34. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกประหม่าเวลาที่มีคนมาดูข้าพเจ้าทำงาน				
35. เมื่อพิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าค่อนข้างรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ				
36. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีสิ่งใด หรือแทบไม่มีสิ่งใดเลยที่จะสามารถเปลี่ยนความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองในขณะนี้ได้				
37. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีลักษณะที่ดีอยู่ไม่กี่อย่าง				
38. ผมคิดว่ามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชั้นเรียน และอาจารย์ต้องการให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นแนะนำตัว ข้าพเจ้าชอบการกระทำเช่นนี้				

ภาคผนวก ง

ตาราง ข ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อของมาตราวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตรา (Corrected Item-total Correlation) และจำแนกกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำด้วยค่าสถิติ t (n=320)

ข้อความ	Corrected Item-total Correlation	ค่าสถิติ t (กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ)
1. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเวลาที่มีคนมาคุยข้าพเจ้าทำงาน	.4563	8.71***
2. โดยรวมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าตนเป็นคนที่มีความสุขคนหนึ่ง	.3293	5.66***
3. ถ้าข้าพเจ้าแต่งกายผิดแบบไปในงานเลี้ยงข้าพเจ้าจะรู้สึกกังวลมาก	.3555	6.79***
4. บางวันข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองในทางที่ดีมาก และบางวันข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองในทางที่ไม่ดีเลย	.5317	10.95***
5. ข้าพเจ้ามีความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆ ได้ดีเท่าคนอื่น ๆ	.3456	5.84***
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีหลายสิ่งที่สามารถเปลี่ยนความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองในขณะนี้ได้	.4759	10.29***
7. ข้าพเจ้าอยากมีความรู้สึกนับถือในตนเองมากกว่านี้	.5492	12.52***
8. สมมติว่ามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชั้นเรียนและอาจารย์ต้องการให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นแนะนำตัว ข้าพเจ้าไม่ชอบการกระทำเช่นนี้	.5050	9.56***
9. ข้าพเจ้าสังเกตว่าความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองนั้นเปลี่ยนแปลงได้มาก	.5158	12.17***
10. บางครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่ให้ประโยชน์	.5194	14.30***
11. เมื่อพิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าค่อนข้างรู้สึกว่าตนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ	.5205	10.10***
12. บางครั้ง ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่มีอะไรดีเลย	.4938	11.65***
13. ถ้าข้าพเจ้าไปในงานเลี้ยงที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักกับแขกส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าจะสงสัยว่าคนอื่นจะมองข้าพเจ้าอย่างไร	.3977	7.61***
14. โดยทั่วไป ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในตนเอง	.4131	8.92***
15. ถ้ามีคนบอกข้าพเจ้าว่า "คนอื่นมีความสุขมากกว่าฉัน" สิ่งนี้เป็นความจริงสำหรับข้าพเจ้า	.5334	10.91***
16. ข้าพเจ้ามีเรื่องสนุกสนานในชีวิตเยอะ	.4308	8.06***
17. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีอะไรที่น่าภูมิใจมากนัก	.4771	8.75***
18. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าตนเองมีลักษณะที่ดีอยู่หลายอย่าง	.4648	7.99***
19. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง	.5180	8.21***
20. ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงได้น้อย	.3677	9.21***

ข้อความ	Corrected Item-total Correlation	ค่าสถิติ t (กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ)
21. ข้าพเจ้าอยากบอกว่า เวลาส่วนใหญ่ข้าพเจ้ามีความสุขมาก	.5012	9.23***
22. มีคนบอกว่า "เวลาที่อยู่กับคนอื่นอันมักประหม่า เพราะฉันกังวลว่าเขาจะชอบฉันแค่ไหน" ข้าพเจ้าเคยเกิดความรู้สึกเช่นนี้	.5726	15.39***
23. ข้าพเจ้าอยากบอกว่าเวลาส่วนใหญ่ข้าพเจ้าทำเรื่องมาก	.4573	8.88***
24. ข้าพเจ้าเคยพบว่า วันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแบบหนึ่ง และอีกวันหนึ่งข้าพเจ้ามีความคิดต่อตนเองแตกต่างออกไป	.3327	5.67***
25. ถ้าอาจารย์ให้ข้าพเจ้าออกมาหน้าชั้นเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันปิดเทอม ข้าพเจ้าจะประหม่ามาก	.5613	15.18***
26. วันนี้ข้าพเจ้ามีความสุขมาก	.4216	7.81***
27. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเป็นคนที่มีคุณค่า อย่างน้อยที่สุดก็มีคุณค่าเท่ากับคนอื่น ๆ	.4978	9.48***
28. ถ้าข้าพเจ้าออกมาหน้าชั้นและเล่าเรื่องเกี่ยวกับวันปิดเทอมให้เพื่อนๆ ฟัง ข้าพเจ้าจะคิดมากกว่าเพื่อนๆ มองข้าพเจ้าอย่างไร	.5719	14.99***
29. ถ้ามีคนบอกข้าพเจ้าว่า "คนอื่นมีความสุขมากกว่าฉัน" สิ่งนี้ไม่เป็นความจริงสำหรับข้าพเจ้า	.4234	8.02***
30. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีหลายสิ่งที่น่าสนใจ	.4877	8.82***
31. ความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองมีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงได้มาก	.3479	6.62***
32. โดยรวมแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นคนที่ไม่มีความสุขนัก	.3767	6.41***
33. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง	.4837	7.76***
34. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกประหม่าเวลาที่มีคนมาดูข้าพเจ้าทำงาน	.4086	7.88***
35. เมื่อพิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าค่อนข้างรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จพอสมควร	.4548	8.17***
36. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีสิ่งใด หรือแทบไม่มีสิ่งใดเลยที่จะสามารถเปลี่ยนความคิดเห็นที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองในขณะนี้ได้	.4694	9.11***
37. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีลักษณะที่ดีอยู่ไม่กี่อย่าง	.4429	7.48***
38. สมมติว่ามีแขกผู้ใหญ่มาเยี่ยมชั้นเรียน และอาจารย์ต้องการให้ข้าพเจ้าถูกชื่นชมแนะนำตัว ข้าพเจ้าขอการกระทำเช่นนี้	.4572	8.12***

*** $p < .001$

ค่า t ที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่คำนวณโดยแยกความแปรปรวน (Separate Variance)

ภาคผนวก จ

กิจกรรมกลุ่ม : เรื่องการมีชีวิตรอดในป่า

กลุ่มที่ _____

ต่อไปนี้เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการมีชีวิตรอดในป่า ขอให้ท่านจินตนาการว่าท่านอยู่ในป่าตามลำพังและมีสิ่งของจำเป็นติดตัวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในฤดูร้อนซึ่งเวลากลางวันอากาศร้อนและแห้งแล้ง

ขอให้กลุ่มของท่านประชุมร่วมกันและตัดสินใจตอบคำถามทั้ง 13 ข้อนี้และโปรดใส่เครื่องหมาย X หน้าคำตอบที่กลุ่มของท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด

1. ในตอนกลางวัน อากาศในป่าร้อนและแห้งแล้งมาก ท่านได้เตรียมกระติกน้ำติดตัว ซึ่งมีน้ำอยู่ประมาณ 1 ขวดได้กิลิตร ท่านควรจะ.....
  - ก. ดื่มน้ำในช่วง 3-4 ชั่วโมงแรกของการเดินทางเท่านั้น
  - ข. ดื่มน้ำให้เต็มที่ก่อนออกเดินทาง
  - ค. ดื่มน้ำมากเท่าที่ต้องการ
2. หลายวันผ่านไป ท่านดื่มน้ำที่ติดตัวมาจนหมด ท่านรู้สึกกระหายน้ำมาก ท่านมีวิธีแก้กระหายน้ำอย่างไร
  - ก. หามผลไม้ตามข้างทางมารับประทานแก้กระหาย
  - ข. อมลูกกวาดประมาณ 1-2 เม็ดทุก ๆ 1 ชั่วโมง
  - ค. หาก่อนกรวดเล็ก ๆ มาอมไว้
3. ท่านต้องเดินขึ้นเนินเขาเพื่อข้ามไปยังป่าอีกฟากหนึ่ง ท่านควรเดินอย่างไรจึงใช้พลังงานน้อยที่สุด
  - ก. เดินโน้มตัวไปข้างหน้า
  - ข. เดินตัวตรงธรรมดา
  - ค. เอนตัวไปข้างหลัง
4. เมื่อเดินถึงเชิงเขา ท่านตั้งใจจะพักค้างแรม ท่านควรกางเต็นท์โดย.....
  - ก. หันด้านข้างของเต็นท์รับทิศทางลม
  - ข. หันด้านหลังของเต็นท์รับทิศทางลม
  - ค. หันด้านหน้าของเต็นท์รับทิศทางลม
5. เมื่อท่านจะก่อไฟเพื่อประกอบอาหาร ท่านควรเลือกก่อไฟบริเวณใด
  - ก. บริเวณที่ใกล้ๆ กับต้นไม้ใหญ่
  - ข. บนโขดหินหรือบนเนินดินแห้ง
  - ค. บนพื้นหญ้าใกล้ ๆ กับเต็นท์

6. ท่านจำเป็นต้องหาเชื้อเพลิงในป่ามาใช้ก่อกองไฟ ท่านควรจะหาจากที่ใด
- หากิ่งไม้ที่อยู่ตามพื้นดินมาใช้
  - ใช้มีดตัดกิ่งไม้ใหญ่ ๆ จากต้นไม้มาใช้
  - หักกิ่งไม้เล็ก ๆ ที่แห้งคาต้นมาใช้
7. ขณะที่กำลังเดินหาเชื้อเพลิง ท่านเกิดไปสะดุดกับก้อนหินใหญ่ทำให้ข้อเท้าแพลง ท่านควรทำอย่างไร
- ให้เท้าส่วนที่แพลงอยู่นิ่ง ๆ ไม่ขยับเขยื้อน
  - จับเท้าส่วนที่แพลงบิดหรือหมุนให้เข้าที่
  - นั่งทับบนก้อนหินเพื่อให้เท้าส่วนที่แพลงห้อยลงมาจากพื้น
8. ป่าที่ท่านกำลังเดินมีรูอาศัยอยู่มาก ท่านจะทำอย่างไรจึงจะหลีกเลี่ยงจากงูได้ดีที่สุด
- เดินช้า ๆ และเงียบ ๆ
  - เดินให้เกิดเสียงดัง ๆ
  - เดินทางเฉพาะเวลากลางคืน
9. ขณะที่ท่านเดินทาง อากาศในป่าร้อนมาก ท่านรู้สึกเวียนและหน้ามืด ท่านควรทำอย่างไร
- หาที่นั่งพิงต้นไม้ใหญ่ ๆ สักครู่
  - นอนราบลงไปกับพื้น
  - นอนลงแล้วหาขอนไม้หนุนศีรษะไว้
10. ท่านเดินทางทั้งวันจนกระทั่งถึงริมลำธาร ท่านตั้งใจจะนั่งพักประมาณ 1-2 ชั่วโมง ท่านควรจะทำอย่างไร
- ถอดรองเท้า เอาเท้าแช่น้ำสักครู่หนึ่ง
  - ถอดเสื้อที่ชุ่มเหงื่อออกแล้วนั่งพักแต่ห้ามนอน
  - นอนพักเอาแรงที่ได้ต้นไม้
11. ระหว่างที่ท่านนั่งพักอยู่ เกิดมีแมงป่องต่อยที่ต้นขาของท่าน ท่านควรทำอย่างไรเพื่อป้องกันไม่ให้พิษดูดซึมเข้าสู่ร่างกาย
- ดูดพิษออกทันที แล้วใช้ผ้ารัดเหนือแผลที่ถูกต่อย
  - ดูดพิษออกทันที แล้วใช้ผ้ารัดเหนือและใต้แผลที่ถูกต่อย
  - ใช้ผ้ารัดเหนือแผลที่ถูกต่อยสักครู่แล้วดูดพิษออก

12. ท่านจะเดินทางกลับเดินทีในเวลาค่ำ แต่จำทางกลับไม่ได้ ท่านทราบแต่เพียงว่าเดินที่ของท่าน อยู่ทางทิศเหนือ ท่านจะสังเกตทิศจากสิ่งรอบตัวได้อย่างไร
- ก. สังเกตนกซึ่งจะบินกลับรังทางทิศใต้
  - ข. สังเกตดาววีสย์ซึ่งจะหันไปทางทิศตะวันออก
  - ค. สังเกตดาวศุกร์ซึ่งจะอยู่ทางทิศเหนือ
13. ขณะนี้ กลุ่มของท่านพลัดหลงจากกลุ่มของเพื่อนคนอื่น ๆ ที่เดินทางมาด้วยกัน กลุ่มของท่านจึง ตัดสินใจร้องตะโกนดัง ๆ เพื่อขอความช่วยเหลือ ท่านคิดว่าเสียงของสมาชิกผู้ใดภายในกลุ่ม ร้องท่านที่จะร้องตะโกนดัง ๆ เพื่อขอความช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด
- ก. เสียงต่ำของผู้ชายในกลุ่ม
  - ข. เสียงสูงและดังของผู้หญิงในกลุ่ม
  - ค. เสียงใสของเด็กในกลุ่ม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

สมาชิกหมายเลข _____ กลุ่มที่ _____

แบบสอบถามความคิดเห็นภายหลังการตัดสินใจของกลุ่ม
คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของท่านหลังจากที่ประชุมกลุ่มเสร็จแล้ว

คำตอบที่ท่านตอบนั้นไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด จะนับกรุณาตอบให้ตรงความเป็นจริงและโปรดตอบทุกข้อ ผู้วิจัยรับรองว่า ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและไม่มีการเผยแพร่ใด ๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น

โปรดระบุจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่สมาชิกแต่ละคนแสดงออกในขณะประชุมกลุ่มให้แก่ข้อข้อรวมกันได้ 100 %

ตัวอย่าง 1. ท่านคิดว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มท่าน (รวมตัวท่านเองด้วย) แสดงความคิดเห็นมากน้อยเพียงใด

สมาชิกหมายเลข 1 _____ %

สมาชิกหมายเลข 2 _____ %

สมาชิกหมายเลข 3 _____ %

สมาชิกหมายเลข 4 _____ %

หากท่านคิดว่าสมาชิกหมายเลข 1 แสดงความคิดเห็น 30 % จากการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกทุกคนขอให้ท่านใส่ตัวเลข 30 ลงในช่องว่างที่ขีดเส้นใต้หลังคำว่า สมาชิกหมายเลข 1 และหากท่านคิดว่าสมาชิกหมายเลข 2 ไม่ได้แสดงความคิดเห็นใดๆเลย ขอให้ท่านใส่เลข 0 ลงในช่องว่างที่ขีดเส้นใต้หลังคำว่า สมาชิกหมายเลข 2 ขอให้ท่านระลึกไว้ว่า ในแต่ละข้อท่านต้องระบุ จำนวนเปอร์เซ็นต์ให้ครบ 100 % ด้วย

คำถาม

1. ท่านคิดว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของท่าน (รวมตัวท่านเองด้วย) แสดงความคิดเห็นมากน้อยเพียงใด

สมาชิกหมายเลข 1 _____ %

สมาชิกหมายเลข 2 _____ %

สมาชิกหมายเลข 3 _____ %

สมาชิกหมายเลข 4 _____ %

2. ท่านคิดว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของท่าน (รวมตัวท่านเองด้วย) มีความรู้ในเรื่องที่ประชุมกลุ่ม มากน้อยเพียงใด

สมาชิกหมายเลข 1 _____ %

สมาชิกหมายเลข 2 _____ %

สมาชิกหมายเลข 3 _____ %

สมาชิกหมายเลข 4 _____ %

3. ท่านคิดว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของท่าน (รวมตัวท่านเองด้วย) มีข้อโต้แย้งหรือคัดค้านกับ สมาชิกคนอื่น ๆ มากน้อยเพียงใด

สมาชิกหมายเลข 1 _____ %

สมาชิกหมายเลข 2 _____ %

สมาชิกหมายเลข 3 _____ %

สมาชิกหมายเลข 4 _____ %

4. ท่านคิดว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของท่าน (รวมตัวท่านเองด้วย) เมื่อพูดเสนอความคิดแล้ว มีผู้ สนับสนุนด้วยมากน้อยเพียงใด

สมาชิกหมายเลข 1 _____ %

สมาชิกหมายเลข 2 _____ %

สมาชิกหมายเลข 3 _____ %

สมาชิกหมายเลข 4 _____ %

5. ท่านคิดว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของท่าน (รวมตัวท่านเองด้วย) ได้พูดโน้มน้าวให้สมาชิกใน กลุ่มเปลี่ยนความคิดเห็นตามมากน้อยเพียงใด

สมาชิกหมายเลข 1 _____ %

สมาชิกหมายเลข 2 _____ %

สมาชิกหมายเลข 3 _____ %

สมาชิกหมายเลข 4 _____ %

6. ท่านคิดว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของท่าน (รวมตัวท่านเองด้วย) มีความพยายามในการคิดแก้ ปัญหา มากน้อยเพียงใด

สมาชิกหมายเลข 1 _____ %

สมาชิกหมายเลข 2 _____ %

สมาชิกหมายเลข 3 _____ %

สมาชิกหมายเลข 4 _____ %

ภาคผนวก ข

สมาชิกหมายเลข _____ กลุ่มที่ _____

แบบสอบถามความคิดเห็นภายหลังการประเมินผล

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่าง ๆ ของท่านภายหลังจากทราบผลการประเมินแล้ว

<p>คำตอบที่ท่านตอบนั้นไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด   ฉะนั้น กรุณาตอบให้ตรงความเป็นจริงมากที่สุดและโปรดตอบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น</p>

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านคิดว่า ท่านมีบทบาทต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มอย่างไร							
2. ในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่ท่านได้รับอิทธิพลจากกลุ่ม							
3. หากท่านทำงานตามลำพัง ผลงานของท่านมีโอกาสจะสำเร็จ							
4. ท่านเห็นด้วยกับมติของกลุ่มท่าน							
5. กิจกรรมนี้มีความสำคัญต่อท่าน							
6. ท่านคิดว่าการเล่นมีความถูกต้อง							
7. ขณะที่ประชุมกลุ่ม ท่านมีความตั้งใจในการคิดแก้ปัญหา							
8. ขณะที่ประชุมกลุ่ม โดยรวมแล้วสมาชิกคนอื่นในกลุ่มมีความตั้งใจในการคิดแก้ปัญหา							

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

ภาคผนวก ข

การทำ Zero Order ระหว่างตัวแปรต่างๆ

	SE	Influence	มีบทบาทต่อ กลุ่ม	รับอิทธิพลจาก กลุ่ม	ทำเองจะสำเร็จ	เห็นด้วยกับมติ กลุ่ม	งานสำคัญ	ยอมรับในเคย	ตนเองตั้งใจ	กลุ่มตั้งใจ
SE	1.0000									
Influence	.0617	1.0000								
มีบทบาทต่อกลุ่ม	-.0114	-.0021	1.0000 ▼							
รับอิทธิพลจากกลุ่ม	.1740*	.0906	.1668*	1.0000						
ทำเองจะสำเร็จ	-.0930	-.0029	.5841** ▼	.1665*	1.0000					
เห็นด้วยกับมติกลุ่ม	-.0743	.0554	.6040** ▼	.1649*	.3313**	1.0000				
งานสำคัญ	.0829	.1342	.3632** ▼	.1369	.1019	.4360**	1.0000			
ยอมรับในเคย	.2386**	.2129**	.2045**	.1217	-.1188	.2958**	.4403**	1.0000		
ตนเองตั้งใจ	.0362	.0274	.6968** ▼	.2754**	.3859**	.7243**	.5190**	.4165**	1.0000	
กลุ่มตั้งใจ	-.0494	.0958	-.3638**	-.2748**	-.1826*	.4423**	-.2525**	-.2235**	-.4727**	1.0000

** p < .001 * p < .01

ผู้วิจัยได้กลับการให้คะแนน (Reverse Scoring) ในเงื่อนไขที่ได้รับทราบผลล้นผล

▼ คะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองคำนวณจากคำตอบของข้อคำถาม 5 ข้อ โดยพิจารณาว่ามีความสัมพันธ์กันสูง คือ

1. มีบทบาทต่อกลุ่ม
3. ทำเองจะสำเร็จ
4. เห็นด้วยกับมติกลุ่ม
5. งานสำคัญ
7. ตนเองตั้งใจ

ภาคผนวก ฉ

ตาราง ค ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและการเฉลย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	1.396	2	.698	2.120
เฉลย (B)	236.328	1	236.328	717.784***
การขึ้นแก่กันของ A*B	93.592	2	46.796	142.131***
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	103.384	314	.329	
รวม	434.700	319	1.363	

*** $p < .001$

จากตาราง ค จะเห็นได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันไม่ทำให้คะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(2,319)=2.120$] เฉลยที่ต่างกันทำให้คะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319)=717.784, p<.001$] และพบว่ามี การขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเฉลย [$F(2,319)=142.131, p<.001$] แสดงว่าการเห็นคุณค่าในตนเองกับเฉลยส่งผลร่วมกันต่อคะแนนความลำเอียงเพื่อตนเอง

ตาราง ง ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนความลำเอียงเพื่อตนเอง ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเฉลย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (A)	.114	3	.038	.067
เฉลย (B)	236.328	1	236.328	415.117***
การขึ้นแก่กันของ A*B	20.634	3	6.878	12.082***
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	177.023	312	.569	
รวม	434.700	319	1.363	

*** $p < .001$

จากตาราง ง จะเห็นได้ว่า อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันไม่ทำให้คะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ [$F(3,319)=.067$] เฉลยที่ต่างกันทำให้คะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319)=415.117, p<.001$] และพบว่ามี การขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลย [$F(3,319)=12.082, p<.001$] แสดงว่า อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลยส่งผลร่วมกันต่อคะแนนความลำเอียงเพื่อตนเอง

ตาราง ๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเจตย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	1.396	2	.698	2.611
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (B)	.114	3	.038	.143
เจตย (C)	236.328	1	236.328	883.983***
การขึ้นแก่กันของ A*B	1.644	6	.274	1.025
การขึ้นแก่กันของ A*C	93.592	2	46.796	175.040***
การขึ้นแก่กันของ B*C	20.634	3	6.878	25.728***
การขึ้นแก่กันของ A*B*C	1.856	6	.309	1.157
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	79.134	296	.267	
รวม	434.700	319	1.363	

*** $p < .001$

จากตาราง ๑ จะเห็นได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันไม่ทำให้คะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(2,319) = 2.611$] อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันไม่ทำให้คะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(3,319) = .143$] เจตยที่ต่างกันทำให้คะแนนความลำเอียงเพื่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 883.983, p < .001$] และพบว่า ไม่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม [$F(6,319) = 1.025$] และระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตย [$F(6,319) = 1.175$]

แต่พบว่า มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตย [$F(2,319) = 175.040, p < .001$] และระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตย [$F(3,319) = 25.728, p < .001$]

แสดงว่า การเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตย อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตยส่งผลร่วมกันต่อคะแนนความลำเอียงเพื่อตนเอง แต่การเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตยไม่ได้ส่งผลร่วมกันต่อคะแนนความลำเอียงเพื่อตนเอง

ตาราง ง ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและการเจตย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	91.925	2	45.962	137.905***
เจตย (B)	16.928	1	16.928	50.791***
การขึ้นแก่กันของ A*B	.582	2	.291	.873
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	104.653	314	.333	
รวม	214.088	319	.671	

*** $p < .001$

จากตาราง ง จะเห็นได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันทำให้การระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(2,319) = 137.905, p < .001$] เจตยที่ต่างกันทำให้การระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 50.791, p < .001$] และพบว่า ไม่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตย [$F(2,319) = .873$] แสดงว่าการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตยไม่ส่งผลร่วมกันต่อการระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่ม

ตาราง ข ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเจตย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (A)	27.750	3	9.250	17.058***
เจตย (B)	16.928	1	16.928	31.217***
การขึ้นแก่กันของ A*B	.221	3	.074	.136
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	169.188	312	.542	
รวม	214.088	319	.671	

*** $p < .001$

จากตาราง ข จะเห็นได้ว่า อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันทำให้การระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(3,319) = 17.058, p < .001$] เจตยที่ต่างกันทำให้การระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 31.217, p < .001$] และพบว่าไม่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตย [$F(3,319) = .136$] แสดงว่าอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตยไม่ส่งผลร่วมกันต่อการระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่ม

ตาราง ๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของการระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่ม ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและการเฉลย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	91.925	2	45.962	183.117***
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (B)	27.750	3	9.250	36.853***
เฉลย (C)	16.928	1	16.928	67.442***
การขึ้นแก่กันของ A*B	1.396	6	.228	.909
การขึ้นแก่กันของ A*C	.582	2	.291	1.159
การขึ้นแก่กันของ B*C	.221	3	.074	.293
การขึ้นแก่กันของ A*B*C	1.017	6	.170	.675
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	74.296	296	.251	
รวม	214.088	319	.671	

*** $p < .001$

จากตาราง ๑ จะเห็นได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันทำให้การระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(2,319) = 183.117, p < .001$] อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันทำให้การระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(3,319) = 36.853, p < .001$] เฉลยที่ต่างกันทำให้การระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 67.442, p < .001$] และพบว่า ไม่มีการขึ้นแก่กัน (interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม [$F(6,319) = .909$] ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเฉลย [$F(2,319) = 1.159$] ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลย [$F(3,319) = .293$] และระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลย [$F(6,319) = .675$]

แสดงว่า การเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม การเห็นคุณค่าในตนเองกับเฉลย อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลย และการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลยไม่ได้ส่งผลร่วมกันต่อการระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่ม

ตาราง ๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการแสดงความคิดเห็นด้วยกับมติกกลุ่ม ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและการเจตย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	22.769	2	11.384	13.751***
เจตย (B)	396.050	1	396.050	478.376***
การขึ้นแก่กันของ A*B	12.019	2	6.009	7.259**
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	259.963	314	.823	
รวม	690.800	319	2.166	

*** $p < .001$ ** $p < .01$

จากตาราง ๘ จะเห็นได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันทำให้การแสดงความคิดเห็นด้วยกับมติกกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(2,319) = 13.751, p < .001$] เจตยที่ต่างกันทำให้การแสดงความคิดเห็นด้วยกับมติกกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 478.376, p < .001$] และพบว่าการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตย [$F(2,319) = 7.259, p < .01$] แสดงว่าการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตยส่งผลร่วมกันต่อการแสดงความคิดเห็นด้วยกับมติกกลุ่ม

ตาราง ๙ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการแสดงความคิดเห็นด้วยกับมติกกลุ่ม ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเจตย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (A)	14.125	3	4.708	5.269**
เจตย (B)	396.050	1	396.050	443.212***
การขึ้นแก่กันของ A*B	1.825	3	.608	.681
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	278.800	312	.894	
รวม	690.800	319	2.166	

*** $p < .001$ ** $p < .01$

จากตาราง ๙ จะเห็นได้ว่าอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันทำให้การแสดงความคิดเห็นด้วยกับมติกกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(3,319) = 5.296, p < .01$] เจตยที่ต่างกันทำให้การแสดงความคิดเห็นด้วยกับมติกกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 443.212, p < .001$] และพบว่า ไม่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตย [$F(3,319) = .681$] แสดงว่า อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตยไม่ส่งผลร่วมกันต่อการแสดงความคิดเห็นด้วยกับมติกกลุ่ม

ตาราง ๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของการแสดงความเห็นด้วยกับมติกลุ่ม ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเจตย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	22.769	2	11.384	14.061***
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (B)	14.125	3	4.708	5.815**
เจตย (C)	396.050	1	396.050	489.175***
การขึ้นแก่กันของ A*B	2.031	6	.339	.418
การขึ้นแก่กันของ A*C	12.019	2	6.009	7.422**
การขึ้นแก่กันของ B*C	1.825	3	.608	.751
การขึ้นแก่กันของ A*B*C	2.331	6	.389	.480
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	239.650	296	.810	
รวม	690.800	319	2.166	

*** $p < .001$ ** $p < .01$

จากตาราง ๗ จะเห็นได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันทำให้การแสดงความเห็นด้วยกับมติกลุ่มแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ [$F(2,319) = 14.061, p < .001$] อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันทำให้การแสดงความเห็นด้วยกับมติกลุ่มแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ [$F(3,319) = 5.815, p < .01$] เจตยที่ต่างกันทำให้การแสดงความเห็นด้วยกับมติกลุ่มแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 489.175, p < .001$] และพบว่า ไม่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม [$F(6,319) = .418$] ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตย [$F(3,319) = .751$] และระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตย [$F(6,319) = .480$] แต่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตย [$F(2,319) = 7.422, p < .01$]

แสดงว่า การเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตย และการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตยไม่ได้ส่งผลร่วมกันต่อการแสดงความเห็นด้วยกับมติกลุ่ม แต่การเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตยส่งผลร่วมกันต่อการแสดงความเห็นด้วยกับมติกลุ่ม

ตาราง ๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเจลยระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและการเจลย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	14.756	2	7.378	5.428**
เจลย (B)	540.800	1	540.800	397.859***
การขึ้นแก่กันของ A*B	42.019	2	21.009	15.456***
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	426.813	314	1.359	
รวม	1024.388	319	3.211	

*** $p < .001$ ** $p < .01$

จากตาราง ๗ จะเห็นได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันทำให้การแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเจลยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $[F(2,319) = 5.428, p < .01]$ เจลยที่ต่างกันทำให้การแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเจลยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $[F(1,319) = 397.859, p < .001]$ และพบว่ามี การขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจลย $[F(2,319) = 15.456, p < .001]$ แสดงว่าการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจลยส่งผลร่วมกันต่อการแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเจลย

ตาราง ๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเจลย ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและการเจลย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (A)	10.563	3	3.521	2.499
เจลย (B)	540.800	1	540.800	383.782***
การขึ้นแก่กันของ A*B	33.375	3	11.125	7.895***
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	439.650	312	1.409	
รวม	1024.388	319	3.211	

*** $p < .001$

จากตาราง ๘ จะเห็นได้ว่าอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันไม่ทำให้การแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเจลยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $[F(3,319) = 2.499]$ ส่วนเจลยที่ต่างกันทำให้การแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเจลยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $[F(1,319) = 383.782, p < .001]$ และพบว่ามี การขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจลย $[F(3,319) = 7.895, p < .001]$ แสดงว่าอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจลยส่งผลร่วมกันต่อการแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเจลย

ตาราง ๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของการแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเฉลยระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเฉลย

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	14.756	3	7.378	6.081**
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (B)	10.563	3	3.521	2.902*
เฉลย (C)	540.800	1	540.800	445.710***
การขึ้นแก่กันของ A*B	14.044	6	2.341	1.929
การขึ้นแก่กันของ A*C	42.019	2	21.009	17.315***
การขึ้นแก่กันของ B*C	33.375	3	11.125	9.169***
การขึ้นแก่กันของ A*B*C	9.681	6	1.614	1.330
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	359.150	296	1.213	
รวม	1024.388	319	3.211	

*** $p < .001$ ** $p < .01$ * $p < .05$

จากตาราง ๓ จะเห็นได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันทำให้การแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเฉลยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(2,319) = 6.081, p < .01$] อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันทำให้การแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเฉลยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(3,319) = 2.902, p < .05$] เฉลยที่ต่างกันทำให้การแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเฉลยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 445.710, p < .001$] และพบว่า ไม่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม [$F(6,319) = 1.929$] และระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลย [$F(6,319) = 1.330$] แต่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเฉลย [$F(2,319) = 17.315, p < .001$] และระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลย [$F(3,319) = 9.169, p < .001$]

แสดงว่า การเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลยไม่ได้ส่งผลร่วมกันต่อการแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเฉลย แต่การเห็นคุณค่าในตนเองกับเฉลย และอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลยส่งผลร่วมกันต่อการแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเฉลย

ตาราง ฅ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการประเมินความสำคัญของงาน ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและการเจตย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	.869	2	.434	.424
เจตย (B)	374.112	1	374.112	365.485***
การขึ้นแก่กันของ A*B	1.556	2	.778	.760
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	321.412	314	1.024	
รวม	967.950	319	2.188	

*** $p < .001$

จากตาราง ฅ จะเห็นได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันไม่ทำให้การประเมินความสำคัญของงานแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญ [$F(2,319) = .424$] เจตยที่ต่างกันทำให้การประเมินความสำคัญของงานแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 365.485, p < .001$] และพบว่าไม่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตย [$F(2,319) = .760$] แสดงว่าการเห็นคุณค่าในตนเองกับเจตยไม่ส่งผลร่วมกันต่อการประเมินความสำคัญของงาน

ตาราง ฆ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการประเมินความสำคัญของงาน ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเจตย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (A)	2.575	3	.858	.861
เจตย (B)	374.112	1	374.112	375.195***
การขึ้นแก่กันของ A*B	10.162	3	3.387	3.397**
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	311.100	312	.997	
รวม	697.950	319	2.188	

*** $p < .001$ ** $p < .01$

จากตาราง ฆ จะเห็นได้ว่าอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันไม่ทำให้การประเมินความสำคัญของงานแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ [$F(3,319) = .861$] เจตยที่ต่างกันทำให้การประเมินความสำคัญของงานแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ [$F(1,319) = 375.195, p < .001$] และพบว่ามี การขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตย [$F(3,319) = 3.397, p < .01$] แสดงว่าอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเจตยส่งผลร่วมกันต่อการประเมินความสำคัญของงาน

ตาราง ด ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของการประเมินความสำคัญของงาน ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม และการเฉลย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเห็นคุณค่าในตนเอง (A)	.869	2	.434	.443
อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม (B)	2.575	3	.858	.876
เฉลย (C)	374.112	1	374.112	381.655***
การขึ้นแก่กันของ A*B	6.181	6	1.030	1.051
การขึ้นแก่กันของ A*C	1.556	2	.778	.794
การขึ้นแก่กันของ B*C	10.162	3	3.387	3.456*
การขึ้นแก่กันของ A*B*C	12.344	6	2.057	2.099
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	290.150	296	.980	
รวม	697.950	319	2.188	

*** $p < .001$ * $p < .05$

จากตาราง ด จะเห็นได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองที่ต่างกันไม่ทำให้การประเมินความสำคัญของงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(2,319) = .443$] อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มที่ต่างกันไม่ทำให้การประเมินความสำคัญของงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ [$F(3,319) = .876$] เฉลยที่ต่างกันทำให้การประเมินความสำคัญของงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,319) = 381.655, p < .001$] และพบว่า ไม่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม [$F(6,319) = 1.051$] ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับเฉลย [$F(2,319) = .794$] และระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลย [$F(6,319) = 2.099$] แต่มีการขึ้นแก่กัน (Interaction) ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลย [$F(3,319) = 3.456, p < .05$]

แสดงว่า การเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม การเห็นคุณค่าในตนเองกับเฉลย และการเห็นคุณค่าในตนเองกับอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลยไม่ได้ส่งผลร่วมกันต่อการประเมินความสำคัญของงาน แต่อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มกับเฉลยส่งผลร่วมกันต่อการประเมินความสำคัญของงาน

ประวัติผู้วิจัย

นางสาว ชุติกร ชิติรัตนทรัพย์ เกิดวันที่ 12 ธันวาคม 2517 ที่กรุงเทพมหานคร ได้รับปริญญา
 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เกียรตินิยมอันดับ 1)
 เมื่อปีการศึกษา 2537 และได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะ
 จิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2539

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย